

ikke blot er fra det juridiske Standpunkt, at Sagen bør sees, men ogsaa fra det folkelige, som de ærede foregaaende Talere iøvrigt ikke have tilføjet, maa det være mig tilladt at høre mig om nogle enkelte Punkter i det foreliggende Forslag. Den Anerkjendelse, der er bleven Lovudkastet til Deel fra de tre ærede foregaaende Talere, kan ogsaa jeg dele; men det er dog kun med Hensyn til en vis Side deraf, nemlig med Hensyn til den Hurtighed, hvormed det er fremkommet, idet der nemlig i forrige Session fra den ærede Justitsministers Side ikke blev givet noget bestemt Løfte derom, men det endogsaa syntes tvivlsomt, om Udkastet overhovedet kunde ventes forelagt i denne Samling. Hvad derimod den øvrige Deel af Anerkjendelsen angaar, saa kan jeg ikke ganske være af de ærede Herrerens Mening. Jeg seer, at mine Udtalelser forrige Gang, da en lignende Sag behandlede, have været af den Bestaendighed, at de staae i Samklang med adskillige Udtalelser af det da nedsatte Udvalg. Jeg skal nu tillade mig, efterat nogle Punkter allerede ere fremhævede, at udpege enkelte Uoverensstemmelser mellem det af den ærede Rigsdagsmand for Præstø Amts 6te Valgkreds (H. Hage) i forrige Samling indbragte Udkast og det nærværende, af Justitsministeren forelagte. I det førstnævnte Udkasts § 24 er Bornholm ikke omtalt, hvorimod det blot der hedder, at blandt dem, der ere fritagne for at opføres som Nævninger, ere tjenstgjørende Land- og Søofficerer og andre Militaire, hvorimod det i det foreliggende Lovudkasts § 28 udtrykkelig er tilføjet: „dog ikke derunder indbefattet de ved Bornholms Væbning Ansatte.“ Jeg kan ikke Andet end finde denne Tilføining meget hensigtmæssig, idet Bornholms Væbning ligeoverfor Befolkningen staaer paa et andet Standpunkt end den egentlige Hærstyrke. I det førstnævnte Lovudkast er endvidere blandt de Fritagne anført dem, der have modtaget den geistlige Ordination, hvorimod det i det foreliggende Lovudkast hedder, at „Folketjens og de af Staten anerkjendte Troessamfundes Geistlige“ ere fritagne; jeg maa ogsaa betragte denne Tilføining som mere korrekt, idet den fuldstændig udtrykker den Mening, som dette Nummer af Undtagelserne egentlig bør have; jeg antager iøvrigt, at disse tvende

Tilsælde, jeg saaledes har nævnt, ere undgaaede den ærede Forslagsstillers (H. Hages) Opmærksomhed. I det først nævnte Lovudkast er det i dets § 25 bestemt, at de ikke skulle opføres paa Nævningelisterne, der ikke betalte 50 Rbd. i Skat til Staten eller Kommunen, eller som ikke vare i Besiddelse af en aarlig reen Indtægt af 800 Rbd. Allerede i forrige Samling omtalte jeg, at man ved en saadan Bestemmelse paa lagde en Censur, og denne er ikke forsvunden i det foreliggende Lovudkast; den fremtæder kun paa en anden Maade, men den er tilstede i § 29, som har været meget omtalt, og hvor det hedder: „Den, som ubelukkende eller væsentlig ernærer sig ved sine Hænders Arbeide, er ikke pligtig at lade sig kalde som Nævning.“ Det er ikke i Udkastet tydelig fremsat, om Adkomsten til at være Nævning er ham forbeholdt, og saameget er ialtsald vist, at dette Udtryk „ernærer sig ved sine Hænders Arbeide“, er, som den ærede Rigsdagsmand for Præstø Amts 6te Valgkreds igaar hævdede, saa usikkert, som Noget vel kan være; det er lige saa elastisk som Kantschuck, og jeg troer, at det vil være vanskeligt at faae den rette Mening ud deraf; thi hvem kan ikke henregnes til dem, som ernære sig ved deres Hænders Arbeide? Den Haandværksmand, som uden at holde Svend eller Dreng ernærer sig ved sine Hænders Arbeide, skal saaledes derefter ikke kunne optages paa Listen. I Motiverne er det vel aldeles tydelig sagt, at Afgangen til at optages paa Listen skal staae de Paagjældende aaben, men, som sagt, jeg finder det ikke med Bestemthed udtalt i selve Lovudkastet, hvorledes denne Afgang skal forbeholdes de Vedkommende. I § 27 nævnes de, som ikke kunne kaldes til Nævninger, og det er jo ganske naturligt, at de maae ubelades, hvem denne Pligt ikke paahviler; men jeg maa dog udtale som min Mening, at de alligevel bør opføres paa Listen, og det maatte da berøbe paa dem selv senere at lade sig udflette af den, forsaavidt de fandt Anledning dertil. Jeg troer nemlig ikke, at det er aldeles hensigtsfærende at ubelade dem, da det jo ikke er Enhvers Sag at melde sig som formeentlig berettiget til Optagelse paa Nævningelisten, og det Rigtigste vilde derfor efter min Mening være, at Alle bleve optagne, og det derefter berøbe paa dem selv, om de